Ч. 59. Второк 21 марта (3 цьвітня) 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

До ситуациї парляментарної.

Рада державна розпочала сьвяточні ферії скорше, як того всї сподївали ся, а хоч загально говорять, що на скликанє краïньского сойму, що сталось причиною скоршого відроченя палати послів, не вплинуло голосованє над звістними внесенями Всеніміців, бо патент цїсарский, скликуючий краïньский сойм, був вже день перед тим підписаний, то все таки відроченє палати послів зробило на послах велике вражінє і викликало сензацию. В кругах посольских настало длятого загальне переконанє, що правительство ще перед голосованєм, знаючи, як річи стоять, прийшло до переконаня, що противники реформи виборчої в комісиї будуть хвилево мати перевагу і длятого мусить правительство, коли не хоче потерпіти великої поражки, мусить старати ся зискати на часї, щоби завести переговори з опозицийними партиями і приєднати собі противників. Средством до того має бути збільшенє числа мандатів.

О скілько се поможе, годі сказати, бо Нїмці жадають такого збільшеня числа своїх мандатів, щоби могли мати перевагу над Славянами. Противники реформи виборчої мають надію, що трудність погодити Нїмців зі Славянами буде так велика, що справа реформи виборчої ще довго проволїче ся, а правительство буде остаточно змушене розписати нові вибори на основі дотеперішного закона виборчого. Як би так дїйстно стало ся, то противники реформи виборчої мають надію, що в новім парляментї знайшла би ся значна більшість рішучо противна реформі виборчій, і длятого постановили они старати ся всїма силами, щоби справу реформи виборчої як найдовше проволїкати.

Щоби же недопустити до того, постановили були христіяньскі социяли поставити пильне внесенє, маюче на цїли недопустити до того, щоби в новім парляментї могла витворити ся більшість противна реформі виборчій; їх посол, Шрафль мав длятого поставити внесенє на зміну теперішного закона виборчого в слїдуючім дусї: У всїх королївствах і краях австрийских мають бути установлені безпосередні вибори до ради державної; — куриї більшої посїлости і палат торговельних мають бути знесені; — в куриї міст і громад сїльских має бути цензус виборчий розширений для виборців до ради державної на всякі безпосередні оплати податкові; — взиває ся правительство, щоби новому парляментови предложило проєкт закона виборчого, опертого на засадах загальности і рівности.

Повисше внесенє було вже оголошене в орґані христіяньских социялів, але они чомусь єго не поставили в парляментї. Видко, що ситуация змінила ся і поки що нема обави, щоби новий парлямент був скликаний на основі дотеперішного закона. Найважнїйшою причиною, котра усуває ту обаву, треба уважати ту, що, як доносить Zeit, Цїсар стоїть непохитно при реформі виборчій. Злука репрезентантів більшої посїлости з Шпнерерівцями вразила Монарха особливо неприятно а непохитна воля Монарха не позістане певно без впливу на властителїв більшої посїлости. Ся обставина, здаєсь, була причиною, що переговори правительства з дотичними проводирями завели ся зараз ще в пятницю. О тих переговорах доносять майже однозгідно многі віденьскі і чеські часописи, доповняючи себе взаїмно, а що справа крутить ся виключно лиш около реформи виборчої, то цікаво послухати, що подають ті ґазети. Отже віденьска Zeit пише:

В становищи партий, противних реформі виборчій, настане нинїшного дня явна зміна. Властителї більшої посїлости і Поляки, котрі в послїдних часах уникали особистої стичности з президентом мінїстрів, відбули, як доносять згідно з кількох сторін, з бар. Ґавчом конференциї, котрі відносили ся до реформи виборчої. Президент мінїстрів розмавляв також і

---

16)

Ледами і ночами.

(З анґлїйского — Макса Памбертона).

(Дальше).

— То нїчо не було — відповів він — цїлком нїчо. Робота, яку я мав залагодити, була напружуюча і я чую ся утомленим, але в ночи не можу спати. Оно буде лїпше, як прийде лїто.

Він не сказав їй, що по єї увязненю боров ся десять днів зі смертию і що аж тепер встав. Тількож Мариянна відгадала силою жіночого причутя правду і сильнїйше до него притулила ся.

— О, мій любий! Мій любий! Колиб я була наперед то знала! Колиб я лиш була тобі сказала о моїй бідї і дурноті! А тепер вже за пізно і ти терпиш, хоч невинен забути. Ах, Павле, забудь, забудь, що я була коли небудь в Кронштадтї, забудь, що ти був моїм приятелем!

Павло голосно розсьміяв ся.

— Чи може маю також забути, що жию, або що сонце сьвітить? — спитав. — Нї, такої річи не можна забути? Радше подумаймо, як маємо направити ту глупоту і як зробити наших ворогів нашими приятелями.

В єго словах лежало питанє, недосказана гадка, що она сама укрила щось перед ним.

— Павле — сказала она поважно — ти знаєш, що я сказала тобі так само всьо, як оповідала і другим. Я не маю нїяких спільників нї в Кронштадтї нї в Льондонї. Що я зробила, то робила лише задля брата. Ти бачиш, як то єму помогло, бо они не позваляють менї навіть писати до него.

— Не позваляють писати? Або ти о те просила!

— Я благала о те на вколїшках. Ти навіть не знаєш, які упокореня мене стрічають. Здаєть ся, що й нїколи о тім не довідаєш ся.

Павло знов розсьміяв ся. Она поглянула на него, але він вхопив єї сильно за обі руки і говорячи до неї, приглядав ся їй.

— Ти гадаєш, що малий Ришард не має ще нїякої вісти о тобі? — спитав.

— В який спосіб? — скрикнула, хоч почала здогадувати ся правди.

— Ти гадала, що він нїколи не напише до тебе? — говорив Павло дальше урадуваний як дитина.

Усьміх роз'яснив єї лице.

— Оповідж же менї — крикнула она — не муч мене!

Все ще сьміючи ся, пустив він єї руки і виймив з кишенї пачку листів. Єго тонкі пальцї дрожали, коли він перебирав папери. Вкінци найшов лист паперу, що був цїлий записаний дитячим почерком.

— Ось маєш — сказав він кладучи папір на стіл. — Так забув малий Ришард на свою сестру!

Він відвернув ся і підійшов до дверий, бо єго ніжне чувство не позваляло єму підглядати дівчину при читаню листу. Рано страшного дня, коли єго суджену увязнено, перша єго гадка була присьвячена дитинї, задля котрої сестра єї упала жертвою, а тепер збирав він нагороду за те.

— Малий Ришард буде писати що тижня — сказав він — а я буду єму передавати твої відповіди. Не бій ся нїчого, бо я вже всьо обдумав і оно удасть ся. Чи тїшить тебе то?

— Люблю тебе — відповіла она просто — я вже не сама, бо твоя любов буде зі мною.

Наближаючі ся кроки варти на коридорі спонукали їх розступити ся, аби їх не бачено разом в такій щирій розмові і Павлови прийшла тепер нараз на гадку цїль, яка привела єго до форту Александра.

— Я прийшов сюди — сказав — аби тебе випитати. На то не повиннї ми забути. Гадають, що ти маєш спільників. Але я скажу їм всьо, а відтак побачимо, що стане ся. Тут не можна довше остати. Я поруш всьо, аби перенести тебе до форту Катерини. Я сейчас піду до ґенерала і представлю єму то, він певно позволить. Не будеш вже більше сама і опущена, Мариянно. Розпічнемо лїто разом; взагалї від тепер буде для нас все лїто. Сонце буде над нашими головами сьвітити і ми так забудемо на мрачні тїни.

— Я вже їх забула, Павле — відповіла она — для мене вже тепер лїто. Я навіть тут в тій пустій тюрмі щаслива, бо знаю, що ти завтра прийдеш знов до мене.

— Завтра і кождого дня — сказав він сердечно. — Найду вже до того дорогу. Для мене нема нїчого тяжкого, що маю зробити для тебе. Нехай тебе Бог хоронить і верне менї тебе!

з німецкими парляментаристами в справі предлоги о реформі виборчій. Можна без сумніву припускати, що на тих конференциях розходило ся о розділ мандатів і о поділ на округи виборчі. Найдовше конферував бар. Ґавч з головою клюбу консервативної більшої посілости ґр. Сільва Тарука. Вислїди тих переговорів подасть проводир клюбу до відомости конференції послів консервативної більшої посілости до сойму і ради державної, котра з початком сего місяця збере ся в цїли наради над реформою виборчою.

N. fr. Presse нотує таку вість: В парляментарних кругах говорять, що межи президентом міністрів а пос. Бобжиньским відбула ся (в пятницю) нарада. Кажуть, що пос. Бобжиньский був яко муж довіря Кола польского у бар. Ґавча, котрий мав єму сказати, що евентуально готов би завести в Галичині плюральну систему виборчу.

До ческої „Politik“ доносять з Відня: В політичній ситуациї і в справі реформи виборчої треба занотувати нову фазу. Всї ознаки промавляють за тим, що бар. Ґавч прийшов до переконаня, що зі взгляду на компліκациї, які настали в парляментарних відносинах, ледви чи буде можна дійти до цїли на вибраній ним дорозї. Подїї з послїдних днів а особливо голосоване над пильними внесенями в справі відокремленя Галичини витворили ситуацию, на яку президент міністрів не був приготовлений а наслїдком котрої настала рішуча зміна в справі реформи виборчої — чи на лїпше чи на гірше, о тім порішать переговори, які будуть вести ся в часї великодних ферий. „Politik“ згадує відтак про конференції президента міністрів з проводирями партий і каже, що по конференції відбуло ся засїдане ческої консервативної партиї більшої посілости, на котрій постановлено підчас великодних ферий скликати до Праги збори виборців з тої партиї і порадити ся основно над ситуацією, особливо же що до реформи виборчої.

З Ради державної.

По промовах обох ґенеральних бесїдників в справі пильних внесень о відокремленю Галичини промавляв ще пос. Абрагамович до фактичного спростованя а полемізуючи зі Страньским, звернув увагу на то, що вже ґр. Дідушицкий вказав на то, що внесеня Шинерера і Вольфа мають послужити лиш за поруmене ревізиї теперішної конституциї, а нема сумніву, що коли би Молодочехи голосували за тими внесенями Всенїмців, то цїла справа прийшла би в комісиї під наради.

Відтак промавляли ще пос. Штайн і Вольф а потім приступлено до голосованя насамперед над внесенем Шинерера, Штайна і тов. Пос. Вольф зажадав поіменного голосованя, але внесене єго не знайшло потрібної підпори. В звичайнім голосованю заявило ся 154 послів за пильностию а 135 против неї. Позаяк забракло потрібних двох третин голосів, пильність внесеня Шинерера і Штайна відкинено. По оголошеню вислїду голосованя настала на лавах Всенїмців страшна буча і крики: Чисте обманьство! а тимчасом з лав руских послів і польских людовців чути було грімкі оплески.

Опісля забрав голос пос. Вольф і домагав ся поіменного голосованя над пильностию свого внесеня. В поіменнім голосованю заявило ся 153 послів за пильностию, а 147 против пильности, отже й се внесене упало задля браку потрібних двох третих всїх голосів. (На лавах всенїмецких послів заворушило ся знову і дались почути крики: Абцуґ Ґавч!) Відтак приступила палата до наради над пильностию внесеня пос. Герольда в справі реформи конституциї.

Пос. Герольд (Чех) мотивуючи своє внесене, вказував на відносини на Угорщині і на то, що конституция з 1867 р. не показала ся доброю; він домагав ся впорядкованя відносин з увзглядненем історичних прав королївств і країв. Треба розмежити компетенцию парляментів і соймів в той спосіб, щоби справи економічні і народностні були приділені соймам. Справа народної самоуправи була би управильнена в дорозї ревізиї конституциї. В той спосіб були би управильнені законно рівноуправненя язиків і народностий. — По промові Герольда засїдане закрито, а слїдуюче назначено на пятницю.

Вісти полїтичні.

Справа реформи виборчої. — До ситуациї на Угорщині. — Конференция в Альґесірас. — Подїї в Росиї.

Президент міністрів бар. Ґавч вибирає ся нинї на двонедїльну курацию до Карльсбаду і верне звідтам аж дня 18 с. м., по чім дня 19 с. м. розпічнуть ся дальші конференциї в справі реформи виборчої.

Ческа шляхта консервативна оголосила в суботу комунікат, в котрім каже, що факт, що ґр. Сільва-Тарука конферував з бар. Ґавчом, — що консервативна шляхта по тій конференциї зібрала ся на нараду, не дає зовсім нїякої основи припускати, що консервативна шляхта змінила своє становище в справі реформи виборчої; правительство по тій конференциї не може мати нї найменшого сумніву. Що до збору виборців в Празї підчас великодних ферий треба сконстатувати, що тоті збори ухвалено ще перед конференцією з бар. Ґавчом.

„N. W. Tagbl.“ доносить, як каже, з автентичного жерела, що Архікн. Франц Фердинанд в приватній розмові о реформі виборчій заявив, що понимає і признає конечну потребу реформи виборчої, але проєкт, який предложив бар. Ґавч, виказує такі хиби, що не належало би бажати, щоби проєкт той став законом. З другої же сторони доносять, що Архікнязь підчас своєї гостини в Дрездні мав сказати, що положене як в Австриї так і на Угорщині представляє ся користно. Загальне право голосованя буде октроіоване в обох половинах держави а нові вибори відбудуть ся в осени. На Угорщині буде їх переводити бар. Кін-Гедерварі.

Супротив новісної вісти може й не дивно виглядає вість, яку подає мадярска ґазета „Nepszawa“, а іменно, що міністерство справ внутрішних відкликало всї видані доси розпорядженя, обмежаючі право зборів і повідомило о тім всї муніциції і комітати. Розпорядженє

Він ще раз поцїлував єї в чоло і вийшов відтак скоро з келії, аби не сказати може ще що такого, що могло би єї знов зворушити. В келії було для него сонїшне сьвітло; там чув ся він легкий і щасливий; але коли знов опинив ся на мори, всьо видалось єму знов сумним і понурим.

— Боже — застогнав — як я міг би був їй сказати правду. Они виплють єї до Петербурга, а тодї всьо для мене пропало.

IX.

Павло додержує обітниці.

Малий пароход переплив скоро канал між фортом Александра а головним островом. Павло не довго задержував ся в містї, лише памятаючи на обітницю, яку дав Мариянні, удав ся просто до ґубернатора. Він застав Стефановича в єго кабінетї і ґенерал приймив єго поглядом, котрий, здавалось, говорив: „Чого ти тут?“

— Приходжу донести вам, пане ґенерале, що я був в фортї і бачив там арештовану.

Стефанович відложив перо і обернув ся в кріслї. Хоч послїдний місяць був для него дуже неспокійний, то однако по команданті Кронштадту не можна було того пізнати. Єго одїнє було так само без докору як все, він був помальований і поводив ся так елеґантно, немов би був в сальонї.

— Ви були в фортї? — спитав закладаючи цвікер, аби поглянути на Павла. — Хто вам дав поручене?

— Пан полковник.

Стефанович кивнув два три рази головою.

— Посилав вас там, аби ви випитали дївчину?

— Гадав, що она скаже менї то, чого не сказала би нїкому иншому — відповів Павло живо. — Я був — то єсть, я сам називав себе єї приятелем.

На лици Сефановича появив ся усьміх. Він знов кивнув головою, немов би цїлком зрозумів.

— Ви називали себе єї приятелем — повторив, вимавляючи з притиском кожде слово. — Але тепер вже не граєте більше, пане капітане?

— Я не можу бути приятелем чоловіка, що єсть ворогом моєї вітчини — сказав Павло твердо — і лише длятого, що гадаю, що панна Бест не єсть нашим ворогом, приходжу сюди.

— Але папери, пляни, який она післала до Льондона?! — скрикнув Стефанович трохи роздратовано.

— Она не розуміла — не знала, що робить, пане ґенерале. Рисувала карти, бо єї свояки в Льондонї давали їй за то гроші. Не гадала, аби то був злочин. Я випитував єї і знаю, що вам сказала она всьо. Нема отже вже нїякої тайни до викритя. Не она повинна би терпіти кару, лише той чоловік, що єї до того намовив. Як би він був в Росиї —

На устах Стефановича появив ся знов усьміх. Значучий рух, з яким молодий чоловік вхопив за рукоять своєї шаблї, не укрив ся перед очами ґенерала.

— Але єго нема в Росиї — відповів він. — І він за розумний, аби сюди прийти. Коли хочете єму відрубати голову, то мусите пійти до Льондона, а відтак мусите дати повісити себе за те. Так нагороджують там чоловіка, що боронить своєї чести, а відтак називають нас варварами. Але я надію ся почути ще щось про ваш побут в фортї. Чи дївчина говорила з вами? Звірювала ся перед вами?

— Она, пане ґенерале, не сказала й менї нїчого більше, як вам при переслуханю. Дитина пізнала би, що она говорила правду; я дав би за то моє житє.

Стефанович глядів на него трохи розвеселений. Він добре знав, що діяло ся в серци Павла. Але хоч сам був великим поклонником женщини, не міг пониати, щоби мужчина міг своє житє покласти за женщину.

— Ви дуже мало цїните ваше житє, коли віддаєте єго за одно слово женщини — замітив.

— На слово яких небудь женщин невнені, пане ґенерале; але панні Бест вірю безусловно. Мужчина мусить бути дураком, коли не пізнасть, що женщина єго обманює. Тота нїколи не говорила неправди; правда і щирість виписані на єї лици.

— І там ви то вичитали, ха, ха! Але я мушу безусловно ту книжку відослати до цензора, нехай він скаже, чи то добре, що мої офіцири займають ся читанем таких книжок!

(Дальше буде).

покликує ся на то, що настало вже достаточне успокоєнє і нема ніякої причини до дальших заряджень.

В справі марокканьскій на конференциї в Альґесірас прийшло вже до повного порозуміня у всіх точках. Ішпанія одержить до надзору поліцийного два порти, Франция чотири, а надзір в портах в Касаблянка і в Танґері одержать обі держави разом. Умова поліцийна має обовязувати через 5 літ. В справі банковій має Франция одержати 3 уділи, а всі прочі держави по одним. Цензорів мають визначити банки: анґлійский, француский, марокканьский і ішпаньский. В суботу по полудни вибрано комітет для зредаґованя остаточного протоколу.

Вибори до Думи державної в Росиї відбувають ся і дальше, але як випаде остаточно вислід і який буде склад першого російского піби-парляменту, годі тепер знати. „Русь" припускає, що Дума буде опозицийна і правительство буде мусіло або розвязати думу або усунути ся. Розігнати годі буде, бо то позбавило би правительства до послідка кредиту. Ґр. Вітте має зі взглядів здоровля усунути ся, але аж з хвилею, коли збере ся дума.

Новинки.

Львів, дня 2-го цьвітня 1906.

— **Реставрация церкви сьв. Юра.** На оногдашнім засїданю археольоґічної комісиї принято одноголосно пляни реконструкциї архикатедральної церкви сьв. Юра у Львові, зладжені інжинїром Топольницким. Кошти цілої роботи обчислено на 158.000 К. В склад реставрацийної комісиї входять крім проектодавця о. митрат Білецкий, о. крил. Чапельский, проф. Колесса, проф. Антоневич, др. Чоловский і проф. Фінкель. Роботи розпічнуть ся ще в сім роцї.

— **Руский театр у Львові** дасть два представленя на сцені польского міского театру, а то в понедїлок дня 2-го цьвітня „Батькову казку" Карпенка-Карого і ві второк дня 3-го цьвітня „Чорноморцї" Кухаренка.

— **Осторожно з оружием.** Канцеляст суду в Риманові, Гольденмаєр, вертаючи сими днями з комісиї, поступив до корчми в Королику польскім і полишив на возї набиту рушницю. Візник, малолїтний син властителя коний, почав оглядати рушницю і поводив ся з нею так неосторожно, що рушниця вистрілила, а набій поцілив коня і убив его на місци.

— **Загибель острова.** В наслїдок дуже частих землетрясень грозить загибель островови Устика коло Сицилії. Супротив того переселяють ся мешканцї того острова на Сицилію. Для їх перевозу призначено три воєнні кораблї, з котрих один перевіз вже 350 осіб.

— **Пригода ґр. Сапаріого.** Бувший намістник в Реці ґр. Сапарі вибрав ся був у подорож по широкім сьвітї. Був він на своїм власнім яхті і в Анґлії і в Скандинавії, а тепер вибрав ся до Африки, та тут зустріла его на віддаленю трох кільометрів від Сіді-Давду коло Туниса тяжка пригода. Яхт розбив ся в ночи дня 23 с. м. о скалу. Залога, зложена з 15 людий, зазнала підчас розбиття чимало страху. Сїмнайцять осіб, між якими була й матїр ґр. Сапаріого, блукало довго серед нічної пітьми в смертнім ляку на отвертім мори, доки не виратували їх туніскі рибаки. Прочим розбиткам пішло ще гірше: їх човен розбив ся і они на вилавці ледви добили ся якось до скали, з якої спасли їх сицилїйскі рибаки. Один ратунковий паропляв пробував дня 24 с. м. яхт „Тітан" добути на вільне море, але годі ему було до него доплисти, так, що він вернув назад до Туниса.

— **Зелїзниче получене Азиї з Америкою.** Делеґована російским правительством комісия зачала обради над проектом получення Азиї в Америкою. Проект получення випрацював француский інжинїр Лїяк де Льобен. Проект представляє ся загально так: получене із сибірскою зелїзницею дорогою має бути коло Канска. Звідти має йти дорога до Киреньска понри Якутск через Верхне-Колимск, а звідти на найдальший кінчик всхідної Азиї. Дальше має іти дорога підземним тунелем попід пролив Берінґа. Американьскі промисловцї забезпечили собі значні користи. І так мають они мати право на неподїльне визискуванє краю на 12 кільом. по обох боках дороги. Росия застерегла собі лиш деякі права: удержуванє поліциї, церков, збиранє податків і т. д. Концесиї уділено на девятьдесять лїт, а по тім часї переходить право експльоатациї в руки російского правительства. Росия може закупити зелїзницю вже в 36 по еї отвореню.

— **Намірене самоубийство двох дївчат.** У Відни недалеко шпиталя ім. цісаря Франц Йосифа найдено оногди по полудни на хіднику двоє дївчат, що лежали на земли і жалували ся на страшні болї. Візване ноготівле ратункового товариства сконстатувало у дївчат отроєнє лугом і відставило їх до шпиталя. Одна з них Анна Непаляк, має 13 лїт, друга Гермина Піхельмаєр $13^{1}/_{2}$. Обі постановили — як опісля признали ся — відобрати собі жите, бо не могли „пережити нагани, якої їм уділила в школї учителька".

Телеґрами.

Баку 2 цьвітня. (П. А.) Відбув ся тут перший процес з причини різнї і рабунків в лютім минувшого року. Двох обжалованих засуджено на 6 лїт робіт примусових, 1 на рік вязницї.

Білосток 2 цьвітня. (П. А.) Вчера знайдено в передній компатї у заряду жандармериї бомбу.

Харбін 2 цьвітня. (П. А.) Вість рознесена ґазетами, мов би начальний комендант Владивостика казав видалити женщини і дїти з міста, єсть безосновна. Такого зарядженя не видано і нема до него потреби.

Петербург 2 цьвітня. До „Нов. Времени" доносять з Москви, що викрито там тайну друкарню і тайне заведенє фотоґрафічне. Крім ілюстрованих революцийних дїл знайдено там ще 3 бомби. Арештовано 4 особи, між ними одну женщину. В помешканю якогось Формакова знайдено 700 острих набоїв і прилад до виробловання набоїв.

Лєнс 2 цьвітня. Міністер публичних робіт Барту відвідав 13 виратованих гірників і вручив Прувостови (батькови) і Неміґеви (що був проводирем і душею нещасливих через цїлий час їх замкненя під землю) хрести леґії гонорової а прочим 11 золоті медалї 1. кляси. Міністер установив слїдчу комісию для сконстатованя причин катастрофи і розслїдженя акциї ратункової а відтак спустив ся сам до закопу ч. 2.

Тифліс 2 цьвітня. В виду численних репресалий ґубернатора, вимірених против місцевих часописий, ухвалили редактори запротестувати против того і домагати ся, щоби заведено цензуру, яка була перед днем 30 (17) жовтня м. р., бо буде то лїпше, як теперішне поступованє з прасою.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзци, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·35	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).